'Quan ens vegin pel carrer, si us plau, passin de llarg': l'Encarna, de Roses, amb discapacitat visual, reivindica el respecte als gossos pigall

Amb en Quark, el seu company de quatre potes, vol recuperar l'autonomia per moure's sola per la ciutat

L'Encarna Rodríguez, veïna de Roses amb discapacitat visual, fa temps que reivindica que els pobles i les ciutats han de ser espais accessibles, on les persones cegues puguin moure's amb seguretat i independència.

És una lluita que va més enllà de les barreres físiques: també implica conscienciar la ciutadania, canviar actituds i entendre que l'accessibilitat és un dret. Ara, en aquesta lluita quotidiana, no camina sola.

Ara, després de més de cinc anys d'espera, al seu costat hi ha en Quark, el gos pigall, un labrador de dos anys preparat per la Fundació ONCE que acaba d'arribar a la seva vida i amb qui espera recuperar una llibertat que fins ara havia quedat limitada.

Fins ara, el bastó era el seu company inseparable en els desplaçaments. Però feia temps que tenia una il·lusió: poder comptar amb un gos pigall. Ara, aquesta il·lusió té nom propi: Quark, un gos de dos anys que ha arribat per obrir-li les portes a una nova manera de moure's i, sobretot, de guanyar independència.

Tots dos es troben en ple procés d'adaptació. Un camí que requereix paciència, confiança i moltes hores de treball compartit. La instrucció, que inicialment havia de fer a Madrid, es va acabar traslladant al seu entorn habitual, a proposta de la instructora, per poder treballar sobre les rutes que ella coneix. Així, després d'uns primers dies de formació, va tornar a casa amb un gos que pràcticament no coneixia i amb una barreja d'il·lusió i por. L'experiència, però, va ser positiva: "Es va portar com un campió durant el trajecte en tren tot i que no ens coneixíem".

Una lesió al peroné, que l'obliga a portar una bota ortopèdica, ha alentit una mica el procés, però no ha aturat l'aprenentatge. A casa continuen practicant ordres bàsiques com marcar la dreta i l'esquerra, buscar una vorera o localitzar una porta. Perquè la complicitat entre tots dos no es construeix d'un dia per l'altre. "Fins que no passi un any complet no serem un sol cos", explica.

Quan surten al carrer, és ella qui coneix el recorregut i qui conserva les rutes en el seu plànol mental. En Quark no les sap, però aprèn a respondre a les seves indicacions. Quan s'acosta a un pas de vianants, per exemple, li dona l'ordre: "Busca, creua, busca la vorera". El gos localitza el punt, s'atura i s'asseu per indicar que poden creuar. A través d'un arnès especial, ella percep els seus moviments i segueix les seves indicacions.

L'Encarna, la Marta, amiga i voluntària i en Quark. / Sònia Fuentes

És una feina d'equip que exigeix una concentració absoluta. En Quark és intel·ligent, però també és un gos jove, amb curiositat i ganes d'ensumar tot allò que troba pel camí. Una molla de pa a terra pot convertir-se en una distracció i ella ha d'aprendre a detectar-ho a través de la corretja. Durant aquesta primera etapa, encara compta amb el suport d'una persona voluntària, la Marta, que l'acompanya en alguns desplaçaments, tant a Roses com en trajectes més llargs a ciutats com Barcelona o Figueres.

Més enllà de l'aprenentatge, l'arribada d'en Quark també ha fet aflorar la necessitat de conscienciar la ciutadania sobre com cal actuar davant d'un gos pigall. El missatge que vol transmetre és clar: "Quan ens vegin, si us plau, passin de llarg".

Reconeix que moltes persones s'hi acosten amb bona intenció, però una mirada fixa, un xiulet o el simple gest d'allargar la mà per acariciar-lo poden distreure'l completament. "Quan en Quark porta l'arnès, està treballant", recorda. Si perd l'atenció, qui pot acabar ensopegant o patint un accident és ella. Per això, respectar l'espai de l'animal no és només una qüestió d'educació, sinó també de protegir la seguretat de l'Encarna.

Quan el procés d'adaptació estigui complet, té molt clar què vol recuperar: tornar a moure's sola pel poble i anar a la platja amb en Quark, com havia fet tota la vida. Creuar la carretera sense por, gaudir d'un bany amb ell, anar a prendre un cafè, passar per la fleca o sortir a comprar sense haver de dependre d'una altra persona.

Notícies relacionades i més

Són activitats quotidianes que sovint passen desapercebudes, però que adquireixen un valor immens quan la possibilitat de fer-les de manera autònoma es veu limitada. Per a ella, cada passa en aquesta direcció és una conquesta, assegura.

Subscriu-te per seguir llegint

Font de l'article: https://www.emporda.info/comarca/2026/11/19/ens-veieu-passeu-llarg-lencarna-llanca-missatge-respecte-gossos-pigall-136600326.html